

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ XXXVIII

№ 18 (1076)

19 ТРАВНЯ

1972 р.

Ціна 2 коп.

МЕЧНИКОВСЬКІ ЧИТАННЯ

107-й річниця від дня заснування Одеського університету було присвячене засідання вченої ради університету. Його відкрив ректор, член-кореспондент АН УРСР, професор О. В. Богатський.

Ректор відзначив, що минулий рік був роком дальшого розвитку університету. Він пройшов під знаком перетворення у життя накреслених XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України і підготовки до святкування 50-річчя з дня заснування СРСР. У роботі взяв участь весь багатотисячний колектив. Є значні успіхи, але є ще багато невирішених питань, недоліків, які ми маємо ще вирішити й усунути.

Найбільших успіхів, відзначив О. В. Богатський, досягнуто у науковій роботі. Університет увійшов у число перших на Україні по всіх показниках в науковій роботі. Приємно, що колектив, розглянувши на минулому засіданні вченої ради показники за рік і

з нагоди 107-ї річниці ОДУ

рівень наукової роботи, мав змогу взяти нові зобов'язання по господарській тематичі. Це свідчить про те, що факультети, кафедри добре попрацювали, що дозволило перевершити рівень, який планувався на кінець п'ятиріччя. Але у нас ще немає робіт, які б завоювали премії.

В галузі учбової роботи є теж деякі успіхи. В університеті рівень успішності непоганий, стабільний, він перевершує 90 процентів. Але й тут зроблено ще далеко не все. Ми маємо й далі, відзначив ректор, удосконалювати учбовий процес.

Є у нас багато нерозв'язаних проблем і в галузі господарчої роботи.

Сьогодні, оцінюючи успіхи, ми не маємо ще права захоплюватися ними. Певна кількість недоліків заважає колективові в успішному виконанні зобов'язань. Наше завдання — добиватись нових успіхів у втіленні в життя планів і заходів у світлі виконання рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України. Сьогодні ми маємо, як ніколи, серйозно, з почуттям великої відповідальності, внутрішньої дисципліни поставитись до їх виконання. Від нашої роботи зараз залежить майбутнє університету.

Ректор поздоровив присутніх зі святом, побажав всім успіхів в роботі.

За традицією, на засіданні з цікавими науковими повідомленнями виступили керівники наукових установ, що домоглися значних успіхів в науковій роботі — доцент О. Г. Лобучець та професор В. О. Пріснов.

Велике серце друга

ОДЕСА—ТБІЛІСІ

Наз зустрічало сонце. Воно затопило долину, кинуло довгі, широкі проміння на бетон посадочних полос, фантастично збільшило тіні... На нас війнуло теплом, подихом великого міста, тонким ароматом весни. І серце наповнилось радістю, щастям від зустрічі з чимось приємним, великим — таким, що важко висловити.

Це почуття було на протязі всього часу перебування в Грузії. Йшли дощі, але почуття радості, тепла, щастя не покидало нас. Тому, хто вперше приїхав до Грузії, перш за все показують скульптуру Матері-Грузії, яка велично піднялась над містом — символ щастя, ширості грузинського народу. Грузини люблять розв'язувати символіку скульптури: народ зустрічає чашею гостинності справжніх, щирих друзів і мечем — тих, хто приходить з недобрими намірами. І історія грузинського народу підтверджує, що символіка скульптури виправдана, висловлює душу і характер грузина.

З вікна давнього монастиря Джвари біля старої столиці Мцхети видно, як дві ріки — Арагві і Кура зливаються в одну. Ще М. Лермонтов, побувавши в старовинній грузинській столиці і в монастирі, побачив в них символ єднання двох животворних сил, які, з'єднавшись, дають силу і міць грузинській землі.

Подібно Арагві і Курі, з'єднались в могутньому, непорушному союзі вільних республік два братерських народи — грузинський та український.

Закінчення на 2-й стор.

Сьогодні—50-річчя піонерської організації

ТОБІ, ПІОНЕРІЯ!

«Комуністи і комсомольці, кожна радянська людина зобов'язана активно брати участь у вихованні піонерів і учнів, розглядати цю роботу як свій громадський і почесний обов'язок».

(З Постанови ЦК КПРС «Про 50-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна».)

Роль піонерської організації в справі виховання молодого покоління величезна. Саме в піонерських заганах при виконанні перших піонерських доручень формується особа будівника комунізму, вироблюються навички організатора і творця. В житті піонерів нема більш урочистих моментів, ніж прийняття Урочистої обіцянки, коли вони вперше одягають червоний галстук і того дня коли вони одержують від своєї піонерської організації рекомендацію для вступу до комсомолу. Наше завдання — сприяти відповідальній справі виховання і навчання піонерів.

Не можна забувати, що в піонерські роки в основному визначається направленість інтересів школяра: одні починають мріяти про романтику моря, інші — про щастя творчої праці, думають про відкриття в науці. Тому вже в піонерські роки повинна починатися активна робота по профорієнтації, яка стає ще необхіднішою в умовах середньої освіти.

Комсомольська організація нашого університету приділяє велику увагу питанням шефської роботи. Хочу торкнутися тільки одного аспекту нашої діяльності — що ми робимо для розвитку самостійного мислення, підвищення рівня підготовки школярів до завдань життя. В Постанові ЦК КПРС говориться: «Необхідно добиватись, щоб учні активно займались в предметних гуртках, брали участь в оглядах-конкурсах, олімпіадах, у виставках дитячої творчості. Всіляко підтримувати і розвивати їх прагнення готува-

тись до творчої праці, вже сьогодні приносити користь Батьківщині. Великої допомоги в цьому заклику надають вчені-спеціалісти, студенти, передовики і новатори виробництва, широка батьківська громадськість».

Так, при фізичному і механіко-математичному факультетах працює заочна фізико-математична школа. Директором школи став старший викладач Л. Манакін, завучами — студенти М. Галак та І. Спітковський. В школу було подано понад 160 заяв. Завдання школи, які визначаються студентами, спрямовані на створення атмосфери творчості, поглибленого засвоєння основ фізики і математики, пошуки оригінальних рішень. В майбутньому учбовому році ми будемо значно поширювати контингент учнів ЗФМШ, які успішно поповнюватимуть ряди студентів університету й технічних вузів.

Більша увага зараз приділяється виконанню правильної громадської поведінки, пропаганді правових знань. Комсомольцями юридичного факультету проводяться юридичні вікторини з учнями шкіл Одеси і області. Їм передують велика попередня робота в школах. Вікторини викликають в учнів великий інтерес, проходять жваво, сприяють засвоєнню законів і норм поведінки. В заключній вікторині 1971 року перемогла команда школи № 105. Грамотами комітету комсомолу ОДУ були відзначені найбільш активні члени команд.

Хочеться відзначити добру ро-

(Закінчення на 3-й стор.)

САМОДІЯЛЬНІСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ— ПЕРЕМОЖЦІ „СТУДЕНТСЬКОЇ ВЕСНИ“

Не так давно завершився огляд-конкурс художньої самодіяльності вузів Одеси.

Наші хлопці й дівчата вдало виступили цього року. Їх майстерність високо оцінило журі й присудило перше місце. Колектив з задоволенням вітає переможців й бажає успіхів в подальшому.

Є ПЕРШІ РЕЗУЛЬТАТИ

Травень, точніше друга половина його, знаменує початок сесії у студентів денного навчання. Починається звіт про те, як працювали протягом семестру. Оскільки раніш від інших іспити починаються у геологів, було вирішено поцікавитись сесійними справами саме їх. І ось що розповів декан геолого-географічного факультету доцент І. П. Зелінський.

Повністю завершили сесію третьокурсники геологічного відділення. Склали п'ять іспитів і три заліки. Як бачимо, працювати було над чим. Трьокурсники успішно витримали іспити. У них стопроцентна успішність. На курсі є й відмінники. Це — С. Деміховський, Л. Лебедева, Т. Міхно, Л. Олійникова.

У розпалі сесія у першокурсників і четвертокурсників геологічного відділення. вони склали два іспити. У студентів четверто-

го курсу перші два іспити на «відмінно» склали В. Барда, В. Вільдяев, О. Висоцький, А. Гуденко, Г. Герасименко, В. Гудковський, В. Кара, І. Мокряк, О. Сазонов.

Четвертокурсники, як зазначив Ігор Петрович, повинні скласти сесію добре, курс дисциплінований, організований, серйозно ставився до занять протягом семестру.

У першокурсників-геологів позаду теж два іспити. Перша сесія

виявилась нелегкою. Тільки Ю. Андреева та О. Борщ мають з обох складених іспитів «відмінно». Але думається, що першокурсники закінчать рік без «незадовільно», хоча один студент на сьогодні має незадовільну оцінку.

Студенти другого курсу геологічного відділення щойно розпочали складання заліків. Початок не досить вдалий. Турбує те, як вони складатимуть іспити.

У студентів-географів сесія щойно розпочалась.

Символом вільнолюбства і гостинності грузинського народу є скульптура «Матері-Грузії».

Головний корпус Тбіліського державного університету. Фото А. Бабакова.

Велике серце друга

Не дарма говорять, що між грузинами й українцями є багато спільного. Дійсно, навіть в рисах обличчя є спільне. Нерідко українців самі грузини приймали за своїх. Нас об'єднує багато. Це ми ще більш зрозуміли, відвідавши Тбілісі. Між Тбіліським і Одеським університетами існує давній зв'язок. Одеса дала немало кадрів для Грузії, а грузини в період Великої Вітчизняної війни своєю кров'ю, разом з усім радянським народом, захищали й звільняли місто-герой від німецько-фашистських загарбників.

І ось зустрічі з грузинськими друзями в університеті. Це було справжнє свято дружби двох народів. Про відносини між двома університетами, почуття прихильності між грузинами та українцями тепло говорили заслужені діячі науки професори Валеріан Бахтадзе та Михайл Нодія, професор Іван Дузь, студентка Нана Какушадзе і Людмила Чуфистова. Одеський університет подарував грузинським друзям великі фотогоди — чудовий знімок красеня-корабля «Шота Руставелі», і «Море».

Врешті наш перший виступ. Хвилюється Едуард Чичельницький: «Не підведіть. Покажіть, на що здатні одесити».

А в залі — сотні студентів. Як сприймуть вони наших самодіяльних артистів?

Та всі хвилювання були марними. Величю лунає спів хору — і бурхливими оплесками зустрічають тбілісі кожну пісню.

Змінюють один одного ансамбль скрипалів, танцювальні колективи, читає вірш, написаний у Тбілісі, Василь Попков, лунає зі сцени українська пісня у виконанні «Льонка», сміється з мініатюр СТЕМу філфаку — й після кожного виступу — бурхливі оплески.

Таня Хіоні, Зіна Павлик, Анатолій Лунинченко добре «порацювали» в цей вечір. Доказ цьому — овації, виклики на «біс». Хвилювався Володя Антонюк: чи зрозуміють грузини український гумор? Та мініатюри Павла Глазого викликали справжній вибух сміху в залі.

Винятково теплим був прийом студентів і співробітників університету. Дотепний, веселий тамада секретар парткому університету Д. К. Джікіа зумів створити приємну, невимушену атмосферу вечора. Ця зустріч, як і багато інших потім, вилилась у яскраву демонстрацію дружніх відносин двох народів, симпатії між ними.

А хіба забудуться енергійні ритми грузинських танців. Їх виконавець — студент III курсу юридичного факультету Олександр Кветенадзе? Його партнерками були не тільки грузинки, але й наші студентки. Грузинські пісні змінювались російськими, українськими. «Ребе та стогне Дніпр широкий», «Тбілісо», «Катюша», «Суліко», «Калинка» — їх співали разом, наче збиралась компанія давніх друзів, з'єднаних не тільки загальними інтересами, але й чимось, можливо, більшим, внутрішнім світом, яке освітлює прив'язаність цих близьких людей.

Не забути й зустріч з металургами, хіміками й текстильниками в Руставі. І наші сумніви: чи зрозуміють друзі українську мову, повністю розвіялись після перших же виступів.

Після концерту в Руставі ми попросили робітників металургійного заводу поділитися враженнями про концерт. Наведу їх слова:

РОМАЗ ГОНГАДЗЕ, бригадир слюсарів прокатного цеху: — Все було зрозумілим. Хіба мова може бути перешкодою, коли торкаємось музики, пісні, гумору, танцю. Мені теж сподобались пісні у виконанні Анатолія Лунинченка.

Хочеться, щоб наша дружба і надалі міцніла, щоб ми зустрілись ще багато разів.

ВАХТАНГ ЧАЙШВІЛІ, секретар комсомольської організації трубпрокатного цеху:

— Мені сподобався ваш хор, українські народні пісні. Думаю, що зустріч повториться.

Одесити — завжди одесити. Вони це довели гумором, високою виконавською культурою.

Ми вже чули про грузинську гостинність. Але навіть бували одесити були вражені широтою й щирістю прийому.

В сонячній Грузії ми придбали прекрасних друзів, ще раз відчули силу й міць великої дружби народів, які півстоліття тому об'єднались у вільний союз вільних націй.

Ми відіжджали, зігріті великим серцем друга, сонцем його душі.

Нехай сонце дружби завжди світить нам, до нових зустрічей! Узам нашої дружби міцніти, розвиватися, говорили ми грузинським друзям, відіжджаючи від цього гостинного дому.

Урочисте засідання — зустріч студентів і працівників Тбіліського державного університету з делегацією нашого університету.

Фото Гві Шекіладзе.

НЕ ЗАБЫТЬ НИКОГДА

Колыбельную древною
горы сплют
И, как очень давно,
разогрев свой очаг,
Нам протянет Мать-Грузия
чашу свою,
Опираясь на статную
твердость меча.
Мы идем по земле,
не покрыв головы,
То, что видели мы,
не забыть никогда,
В темно-карих глазах
и глазах голубых
Та же мысль, то же чувство
и та же мечта.
От стихов Руставели
до Пушкинских строк,
От коней черногриwych
до свиста ракет
Прорубается жизнь,
пламенеет восток,
И грузинские песни востают
по реке.
В. ПОПКОВ.

АФІШІ...

З перших же годин перебування на грузинській землі ми відчули всю силу гостинності братнього народу. В готелі ми купили номер «Вечернего Тбилиси» і побачили на першій сторінці під заголовком «Друзья из Одессы» повідомлення:

«Сегодня в Тбилиси приехала большая группа участников художественной самодеятельности Одесского университета. Это гости студентов Тбилисского университета — участники молодежного хора, танцевального и эстрадного ансамбля и т. д. Участники самодеятельности дадут несколько концертов. Встреча завершится вечером дружбы и концертом, в котором примут участие гости и хозяева».

Щось подібне було і в Руставі. Уявіть собі: по руставських вулицях їде тролейбус, а на ньому великий мальовничий транспарант: «Дворец культуры металлургов. Концерт дружбы. У нас в гостях — студенты Одесского государственного университета».

Такі ж афіші-повідомлення про наш приїзд і концерт ми бачили на багатьох вулицях Руставі.

ПОЇЗДКА БУЛА ЧУДОВА

Ми, три студенти з НДР, брали участь у візиті колективів художньої самодіяльності Одеського державного університету до Тбілісі.

Ця поїздка була чудовою. Наші художні колективи успішно виступили на трьох концертах перед грузинськими слухачами. У вільний від концертів і репетицій час ми знайомились з Тбілісі, були в гостях у наших грузинських друзів. І хоча ми ще не дуже добре знаємо Радянський Союз, але можемо сказати, що Тбілісі — одне з найкрасивіших міст СРСР. Широкі вулиці з новими будинками. Вночі — море вогнів освітлює їх. Всі будинки були прикрашені гірляндами лампочок.

Збереглися і пам'ятки старовини. Але більше вражає нове місто. І, до речі, ми ще помітили: тбілісі добре знають своє місто.

Тбіліський університет прийняв нас гостинно, грузинські друзі створили нам відмінні умови. Після концерту в університеті був організований прийом, який

пройшов в душі щирої дружби між нашими університетами, між грузинським і українським народами. Ми розмовляли і співали пісні, нас пригощали з дізнаним грузинським хлібосоольством. Грузинський студент танцював народні танці, такого темпераменту ми ще ніколи не бачили.

Наступного дня наші нові друзі показували нам визначні пам'ятки Тбілісі. Ми відвідали церкву Святого Давида, де знаходиться пантеон грузинських і російських діячів і захоронений А. С. Грибоедов.

Ми підіймались по канатному вітряному шляху в центральний парк культури і відпочинку міста. Звідти відкривався чудовий вид на весняний Тбілісі: ми бачили і хмарочос нового корпусу Тбіліського університету.

Ми підраховували: в місті чотири канатних дороги. Одна з них веде через річку Кура. Ми їздили до давньої столиці Грузії — Мцхети і бачили роботи старобавніх грузинських майстрів.

І це ми познайомились з Руставі — центром металургії і хімічної промисловості. Енергіє в житті бачили розплавлену сталю, процес варки її.

Руставі — молоде місто. Йому лише 24 роки, на відміну від Тбілісі, якому виповнилось 1500 років.

Вечері ми грали, співали, танцювали для робітників заводу. Жаль було прощатись з Тбілісі, з нашими новими друзями. Ці надзвичайно цікаві п'ять днів ніколи не забудемо.

Ми вдячні грузинським товаришам і керівництву нашого університету, які дали нам можливість познайомитись з цим величезним містом і його чудовими людьми.

Андрій ЛОЙШНЕР,
Елізабет БУТІНГ,
студенти фізфаку,
Ангеліка ФІДЛЕР,
студентка механіко-математичного факультету.

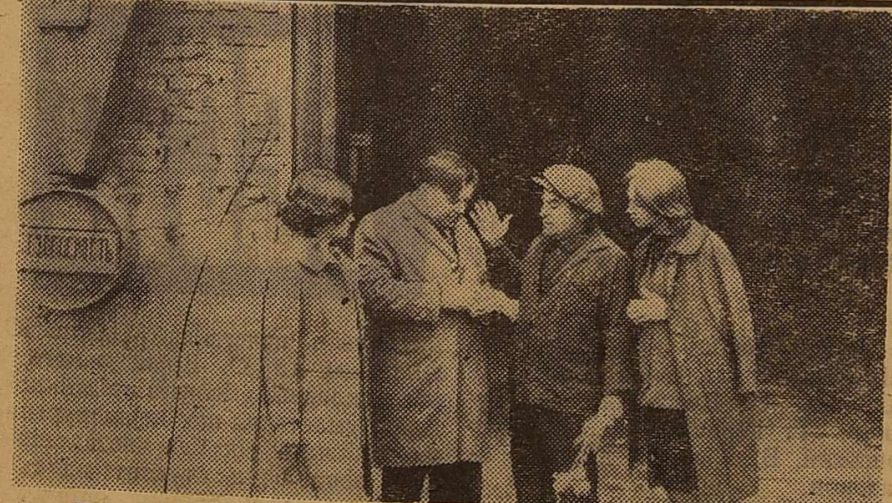
Великим успіхом користувався танцювальний номер «Трісті музики».

Фото Гві Шекіладзе.

ДІАЛОГ...

Поїзд все швидше й швидше мчав вперед, далі й далі відносячи нас від сонячного краю. У вагоні весела атмосфера. Крізь чуття баян, гітару, спів. А ось в одному купе розмовляють дівчата.
— Гір я ще ніколи не бачила, і мене вразила велич Кавказу, краса оспіваної Лермонтовим Кури. І це Тбілісі. Місто наче захищається з усіх боків велетнями. Ті велетні — гори. Жаль, що майже весь час йшли дощі, і ми лише трішки мали змогу милуватися містом, залитим травневим сонцем. От дівчата з кімнати будуть заздрити, коли я покажу їм фото з видами міста!

— А мені сподобався індустріальний Руставі, — говорить далі дівчина, що дотепер пильно дивилась у вікно. — Це місто з'явилось на карті недавно, а вже яке велике і красиве. Не забудьте екскурсії на завод хімволокна і металургійний комбінат. Ми побачили, як руками людей різних національностей творяться вироби з чавуну, сталі, чудові тканини.

Декан філологічного факультету професор І. М. Дузь виступає як кореспондент на Руставському металургійному заводі. Інтерв'ю дуже цікаве.

Фото А. Бабакова.

ТРІШКИ ГУМОРУ

Почалося з того, що всім захотілось розміститися якнайкраще. Але провідник допомагати не збирався. Та засмучень не було, студенти, як завжди, жили майбутнім!

Пісні, жарти. І ось вирішили випустити газету нашого театру мініатюр. Відразу ж знайшовся редактор, спецкор і писар. Хтось знайшов шматок паперу... Час на годиннику терпів по-одеськи, а за вікном вже підганяв по-тбіліськи. Ніч з'явилась у першому ж тунелі. Поки розкреслили, намітили рубрики — світла не стало. Провідник не поспішав підкорювати-

Випуск газети

ся коном шумних артистів. Інтерв'ю брали в темряві. Потім погоня за світлом в сусідніх вагонах. Гумор народжувався, головним чином, в проходах. Але це не підходило писареві. Довелось направити до провідника симпатичну дівчину з проханням вступити своє купе на годину-дві. Грузин «клонув». Та коли до нього ввалилась юрба, обличчя його стало сумним... Робота закипіла.

Поїзд наближався до Тбілісі. Гори навкруги. Важко було справитись з пером та сонними очима. Тоді взяли за скорочення. Кожного разу, коли запаси гумо-

ру зникали, сили надавав провідник, який боязко штовхав двері. справа підходила до кінця, раптом купе відкрилось, незважаючи на зусилля гумористів. Це була наша людина з новою «мініатюрою». Провідник посупував в проході біля самовару.

Вранці трійка «творців» слідувала за реакцією читачів. Звичайно, посміялись, оцінили. Та студенти жили майбутнім. Всі захоплення цього ранку дістались красотам столиці!

В. КОЛПАКОВ,
член СТЕМу філфаку.

ЛЕНІНСЬКЕ ПЛЕМ'Я

КОМСОМОЛЬСЬКА СТОРІНКА

ЖИТТЯ СПІЛКИ

Чергове засідання комітету комсомолу університету розглянуло такі питання: підготовка до літньої сесії, підсумки огляду-конкурсу стінової преси.

Заступник секретаря комітету комсомолу В. Шибуняєв повідомив присутніх про наслідки перевірки комісією обкому ЛКСМУ розстановки керівних кадрів в комсомольських організаціях університету. Він вказав на ті недоліки, які виявила перевірка, зауважив, що всі вони повинні бути в короткий строк виправлені.

Підготовка до літньої сесії — зараз одна з важливих ділянок роботи комсомольських

бюро факультетів. Про це йшла мова у виступах В. Комарчева, В. Іваніча.

В. Глебов, заступник секретаря комітету комсомолу університету, розповів учасникам засідання про хід огляду-конкурсу стінової преси університету, про підсумки цього огляду.

Виступаючи побажав, щоб комсомольські активісти більш діяльніше брали участь в роботі факультетських редколегій.

Члени комітету комсомолу університету по заслуханих питаннях прийняли рішення.

До початку третього трудового семестру залишився місяць. Хлопців і дівчат зі студентських будівельних загонів завжди раді бачити і на будівельних майданчиках, на колгоспних ланах, і в цеху заводу. Раді, бо знають, що «студент» — народ запальний, виконає доручену справу сумлінно на «відмінно».

Все це попереду. А зараз — копітка підготовки до «гарячих» днів трудового літа. Як же проходить вона в нашому університеті?

Для формування підготовки студентських будівельних загонів університету при комітеті ЛКСМУ

створено штаб, до складу якого увійшли командири і комісари загонів. Вже зараз штаб організує навчання бійців, складання правил техніки безпеки.

Намічено об'єкти роботи, а це: Тюменська область, будівельні майданчики Казахстану, Одещини, учебний корпус університету.

Створено і загін провідників пасажирських вагонів. Приймають наших студентів, бійців загону, який виїде в місто побратим Сегед, і угорські друзі. Одеси будуть працювати на консервному та домобудівельному комбінатах.

ПРОБЛЕМИ, СПЕРЕЧАННЯ...

Дискусія на тему: «Почуття і розум» на нашому останньому форумі студентів-любителей посперечались народилась після деяких дебатів в Раді клубу. Рада прийшла до висновку, що не можна проходити повз цієї проблеми, тим паче, що в процесі підготовки до диспуту зустріли гарячу участь і бажання висловитись з даного питання як з боку студентів нашого університету, так і з боку студентів інших вузів.

На останніх дискусіях клубу часто торкались питань, зв'язаних з науково-технічною революцією. Виступаючих хвилювали на цьому засіданні питання науково-технічної революції і еволюції людських почуттів, впливу емоцій на наукову діяльність, сім'я майбутнього та інші.

Сперечалися гаряче, висловились хотіли всі, а особливо наші гості (до речі, наш соціолог підрахував, що дискусії відвідують

представники восьми вузів міста і одного науково-дослідного інституту). Не випадково на цьому засіданні 3 із 7-и прізвів були вручені нашим гостям.

Особливо розгарячились, коли в дискусію включились «батьки» клубу професор А. І. Уйомов і С. В. Остапенко, всі хотіли задати їм питання і самі висловитись.

Дуже відродно, що після цього диспуту в лави наших ентузіастів влились нові сили. Рада клубу вирішила об'явити конкурс на кращий ескіз емблеми і значка клубу. Бажано включитись в конкурс просимо надіслати свої пропозиції на адресу: вул. Радянської Армії, 24, історичний факультет, кафедра філософії. Пароль — «На конкурс КСП».

Переможці будуть нагороджені призами.

В. СТРАТУЛАТ,
президент клубу
сучасних проблем.

„РЕСПУБЛІКА ЮНИХ РОМАНТИКІВ“

В рік півстоліття ювілею Всеобщої піонерської організації ім. В. І. Леніна студенти мехмату творчо готуються до проведення піонерського літа.

Створена на мехматі два роки тому Школа піонерських вожатих працює на повну силу. Зараз студенти, її слухачі, з нетерпінням чекають зустрічі в піонерському таборі з своєю молодшою зміною.

Багато сил довелося докласти Валі Прохоровій та її колегам математикам Сидоровій, Сорочи, Івановій, щоб одержати в своє розпорядження піонерський табір «Республіка юних романтиків». Можливо, тоді ще не зовсім чітко уявлялись всі боки цієї складної і відповідальної справи. Та все ж за неї взялись відразу і без вагань. Немало клопоту принесли студентам дні, проведені в таборі, та задоволення від одержаних результатів покривало все.

Результати роботи в «Республіці юних романтиків» показали, що студенти можуть успішно керувати життям такого великого і складного колективу. Але вони виявили і ряд недоліків. Перш за все, стало ясно, що така система навчання вожатих не дає можливості підготувати студентів до роботи на посту старших вожатих.

І якраз це не дає можливості взяти під опіку ще один піонерський табір, хоч і всі інші умови для цього є. Заплановане стажування 15 кращих вожатих в республіканському таборі «Молода гвардія» не вирішує всіх питань і не запобігає позбавленню в роботі кустарщини, а часом і дилетанства.

Не можна не погодитись з к-

рівниками Школи піонервожатих, що треба на базі школи організувати кафедру піонерської роботи. Це дало б можливість створити свій методичний центр, ширше розгорнути роботу, залучити студентів з інших факультетів. Адже сьогодні, окрім математиків і чотирьох юристів в роботі Школи інші не беруть участі. Важливо також, щоб цій справі були надані, так би мовити, «громадські права». Це питання особливо хвилює тих, кому потрібно працювати в першу зміну, і скласти іспити до 25 травня. Адже нерідко, добиваючись дострокового складання іспитів, їм доводиться спиратись тільки на своє велике бажання не завалити розпочату справу. А робота в піонерському таборі не на багато легша, ніж в будівельному загоні. В інших вузах вони давно існують на рівних правах.

Корисність і необхідність цієї справи також не підлягає сумніву і приділити їй достатню увагу націлює Постанова ЦК КПРС «Про 50-річчя Всеобщої піонерської організації імені В. І. Леніна»: «Комуністи і комсомольці кожна радянська людина повинні брати активну участь у вихованні піонерів і школярів, розглядати цю роботу як свій громадянський обов'язок і почесне зобов'язання».

Відчуваючись на Постанову комсомольці мехмату просили міськом назавжди закріпити за ними піонерський табір «Республіка юних романтиків». Їх ентузіазм і натхнення — приклад для всіх.

С. БУДЗАР,
студент четвертого курсу
історичного факультету.

Яких тільки питань не виникає в піонерській роботі. Серед них — багато дуже складних. Одне з таких питань вирішує студентка зі своїми вихованцями під час піонерської практики у таборі «Республіка юних романтиків».

ТОБІ, ПІОНЕРІЯ!

Закінчення. Початок на 1-й стор. боту школи «Юний хімік» на хімічному факультеті, численних предметних гуртків, що працюють під керівництвом студентів університету в школах міста й області.

Можна перелічити багато заходів, проведених нашими комсомольцями в справі виховання школярів. Так, студенти хімічного факультету — ініціатори проведення хімічного КВВУ в середній школі № 117. Шефський сектор ЛКСМУ університету взяв активну участь в проведенні збору піонерської дружини школи № 37, присвячений річниці героїчної оборони Одеси. Часті гості в школах № 47, 105, 116, у школярів села Велика Долина, студенти різних факультетів нашого університету.

Центральне місце в роботі серед піонерів і учнів належить старшому піонервожатому — людині з педагогічною освітою, життєвим досвідом, партійною принциповістю і великою любов'ю до дітей. Багато старших піонервожатих шкіл Одеси є випускниками або вчать на вечірньому та заочному відділенні нашого вузу. Комітет комсомолу вбачає свій обов'язок в тому, щоб допомогти в їх роботі й навчанні. В той же час ми зацікавлені, щоб старші піонервожаті, вчителі шкіл і робітники шкільних відділів райкомів приділяли більш уваги й проявляли велику зацікавленість в залученні студентів до піонерської роботи. Ми цілком і повністю підтримуємо пропозицію про

введення в кожному педагогічному вузі курсу методики піонерської і комсомольської роботи в школі, внесеної в Звіт Обласної Ради Всеобщої Піонерської Організації ім. В. І. Леніна на XX обласній комсомольській конференції. На нашу думку, кафедрі педагогіки університету спільно з міськ- і обл- та комітету комсомолу потрібно подумати, як поповнити загальний курс педагогіки таким розділом з врахуванням специфіки факультетів.

Шефська робота — справа не легка. Вона вимагає і від шефів і підшефних великого бажання, цілеспрямованості і наполегливості. Не все виходить так, як хочеться і як задумано. Всього часу потрібно міняти форми і методи роботи: те, що було добре вчора, стане непридатним завтра. Але комсомолія завжди готова шукати все нові форми роботи з підростаючою зміною.

Комсомольська організація нашого університету новим піднесенням шефської роботи зустрічає піонерський ювілей і докладає всіх зусиль до справи виховання гідної зміни.

О. СЕМЕНОВА,
член комітету ЛКСМУ.

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

Розповідь, як комсомольці нашої групи склали Ленінський залік.

Всі ми старанно готувались, законспектували основні положення робіт В. І. Леніна і підготували спеціальний літмонтаж. Почався залік урочистим читанням поеми В. Маяковського «В. І. Ленін». Схвилювано і урочисто звучав голос Аллі Ободовської, линули пристрасні слова безмежної любові і відданості до рідного вождя. А потім почалася своєрідна переключка ленінських робіт. Першою була робота «Великий почин», підготувала її К. Душейко. Вона цікаво, із захопленням говорила про значення суботників і в наш час. Доповнив її П. Гриценко. Потім А. Мельничук розповіла про «Завдання спілок молоді». Акордом до її розповіді звучав вірш В. Маяковського «Секрет молодості», який прочитала В. Горбач.

Загальний підсумок Ленінського заліку зробив В. Н. Романюк. Після заліку ми поклали квіти біля меморіальної дошки воїнів, які загинули під час війни.

В. КОСТИРКИНА,
студентка IV курсу
філологічного факультету.

ПРО ПЛАН РОБОТИ

Ефективність роботи кожного комсомольського активіста, кожного осередка ВЛКСМ багато в чому залежить від того, наскільки цілеспрямовано, планомерно вони будують свою діяльність.

Практика виробила деякі основні плани, з якими необхідно рахуватись.

Однак обсяг того, що планується, повинен відповідати можливостям комсомольського колективу, його кількісному складу, освіті, досвіду комсомольців. Те, що неможливо здійснити, краще не планувати.

Перспективний план потрібен не тільки комітету комсомолу, але й комсомольській групі. Зрозуміло, що за формою і змістом ці плани будуть значно відрізнятись. Але основні віхи, діяльність бюро, комітету на рік повинні бути відомі всім активістам і комсомольцям.

Основа плану — інтерес колективу. Не протиставляючи їх інтересам окремих комсомольців, відзначимо, що колективні інтереси не проста сума особистих інтересів. У колектива можуть бути потреби, що не завжди співпадають з особистими деякого. Тому перш за все потрібно добре знати зав-

дання, потреби виробничого або учбового колективу, первинної комсомольської організації або групи.

Однак план повинен обов'язково враховувати особисті інтереси і потреби комсомольців. Тому перед складанням чергової програми дій слід обов'язково поговорити з комсомольцями. Правильне поєднання особистих інтересів з громадськими, колективними — ось той важіль, який підіймає активність членів ВЛКСМ. Дуже цікавий і важливий досвід складання комсомольцями особистих планів своєї діяльності і розвитку на рік і більш довгу перспективу. Вони дають можливість організації будувати свою роботу не на інтуїції і здогадках, а на дійсних знаннях того, про що думають, чим живуть, до чого прагнуть молоді люди.

Успіх виконання плану залежить і від його конкретності: треба чітко сформулювати заходи, визначити строк виконання, призначити відповідальних. Заклики типу «підняти», «посилити», «покрощити», «добитись підвищення» без цього успіху не принесуть.

Гласність плану — важлива умова його своєчасного виконання. Це значить, що комсомольці повинні знати, хто за яке дору-

чення відповідає. Краще за все вивісний план для загального огляду, час від часу інформуючи комсомольців, як йдуть справи.

Куточок комсорга

ТВОЇ ДОРУЧЕННЯ

Сьогодні «Комсомольська сторінка» дає поради комсоргам щодо комсомольських доручень.

Постійні доручення:
Член комсомольського бюро курсу, член університетського комітету комсомолу, райкому, міськкому. Член штабу «КП». Член місцевого. Член ради ДСТ, фіззорг. Член комітету ДТСаАФ. Відповідальний за пропаганду передового досвіду і технічних знань. Відповідальний за технічне навчання, підвищення кваліфікації. Член ради НТС.

Член ради молодих вчених. Відповідальний за загальноосвітнє і політичне навчання.

Агітатор. Пропагандист. Політінформатор. Член редколегії стінової газети.

Дружинник, член комсомольського оперативного загону. Піонервожатий в підшефній школі. Керівник технічної, спортивної та інших секцій в підшефній школі.

Тимчасові доручення:
Оформити комсомольський куточок.

Організувати продаж книг на громадських засадах. Провести передплату на газети й журнали. Контроль за поновленням наочної агітації (газет, вітрин, стендів). Створити спортивну команду, організувати спортивні змагання.

Участь в створенні і роботі радіогазети, літературного гуртка, гуртка художньої самодіяльності. Участь в рейді «Комсомольського прожектора».

Ці всі комсомольські доручення лише в якійсь мірі відбивають обсяг роботи, яку проводять комсомольські організації. Життя щоденно народжує нові завдання і методи їх вирішення, нові форми комсомольської роботи. Тому до вибору доручень слід ставитись творчо, керуючись специфікою колективу й актуальними завданнями сьогоднішнього дня.

ЗА ПРОФЕСІЄЮ — СЛЮСАР

По-різному складаються людські долі. В одного життя йде порівняно рівно, невдачі не часто трапляються на його шляху. Тоді говорять, що ця людина «везуча». Але буває й інакше, тоді кажуть, що йому в житті «не везе». Але цей поділ, мабуть, дуже умовний, бо в житті кожної людини бувають і щасливі періоди, і невдачі. У Івана Сергійовича Леонова, слюсара-механіка експериментальних майстерень нашого університету, життєвий шлях був нелегким, тернистим, сказали б ми. Бувало, що впадав у розпач, якоюсь мірою переставав вірити людям. Але то тільки на якийсь час. Потім бачив, що люди, в більшості своїй, хороші.

...У період важких воєнних років Іван Сергійович кував перемогу в тилу, працюючи на авторемонтному заводі. Для них, тиловиків, не було тоді відпочинку, були короткі години перепочинку. Фронту потрібна була техніка, зброя. І люди дні й ночі працювали, розуміючи, що від них, не менше, ніж від фронтників, залежить день перемоги. Розумів це й Іван Сергійович Леонов і видавав все своє вміння, всього себе роботі. Молодий тоді, енергійний, він рвався на передову. Писав заяву за заявою. 25 їх лягло на стіл у військоматі, але як він говорить, йому «не везло». Його не брали. Він потрібен був тут, у тилу.

Після закінчення війни — Одеса, місто його юності. Робота в

університеті, в майстернях. Здібного й талановитого, Івана Сергійовича цінують в університеті. З того часу, з невеликою перервою, життя, трудове життя його зв'язане з цехом на Радянській Армії, 24. Багато приладів, начогого приладдя виготовили разом з іншими робітниками руки вмілого майстра як для нашого вузу, так і для інших.

Секретар партбюро Іван Федорович Бухонін високої думки про Івана Сергійовича. Він розповідає:

«За роки роботи в майстернях Леонов виготовив чимало приладів високої якості. Останнім часом ним було виготовлено за замовленням хіміків прес-форми, а по ним ми робимо комплекти елементів моделей молекул по Стюарту-Брігглю. До цього був

лише один екземпляр в Київському університеті, виготовлений за кордоном. Тепер ми надіслали його Ленінградському, Казанському, Уфимському, Харківському та іншим університетам країни.

Як кращого робітника, фото Івана Сергійовича безперервно вміщується на Дошці пошани майстерень, а в річницю Жовтня йому в наказі по університету було оголошено подяку за створення та виготовлення різного роду приладів, приборів для науково-дослідної роботи. Він — член профкому університету.

Іван Сергійович щедро ділиться досвідом. Допомагає своїми порадами В. Сак та Г. Курабо, які зараз є в числі кращих робітників майстерень. Про таких людей, як Леонов, говорять, що в них «золоті руки».

Скромність, викликана життєвими обставинами, скромність стала на перешкоді в нашій розмові, а, можливо, й просто переконаність в тому, що він не з тих, про кого пишуть в газету. Тому про свою роботу, таку важливу й вагому, Іван Сергійович розповів дуже мало. Але за нього говорять все те, що він виготовив, виготовив якісно, своєчасно, вклавши у свій вироб душу. Його роботу знають й цінують люди. А все, що зроблено для людей, зроблено щиро і з любов'ю, не може не цінуватися. Визнання так чи інакше приходиться, хоч, можливо, не завжди своєчасно й відразу. Визнано одним з кращих майстрів й Івана Сергійовича, робітника за соціальним походженням, слюсара-механіка — за професією.

Л. ШВИДЧЕНКО.

НА ЧЕСТЬ 50-РІЧЧЯ
УТВОРЕННЯ СРСР ОГО-
ЛОШУЄТЬСЯ

КОНКУРС

НА КРАЩІ

ОПОВІДАННЯ,
НАРИС,
КОРЕСПОНДЕНЦІЮ,
ВІРШ,
ФОТОГРАФІЮ,
МАЛЮНОК,

під девізом «Союз непорушний республік вільних».

В матеріалах, надісланих на конкурс, повинна розкриватися ідея дружби народів Радянського Союзу, успіхи нашої країни у всіх галузях: промисловості, сільському господарстві, науці, громадському житті.

Встановлено такі премії:

дві перших — по 35 карбованців,

дві других — по 20 карбованців,

дві третіх — путівки на пільгових умовах.

Приймаються матеріали про життя групи, курсу, всього нашого колективу, колгоспу, радгоспу, рідного села, міста, в якому ми живемо.

У конкурсній можуть взяти участь всі студенти, викладачі, співробітники університету.

Кращі матеріали друкуватимуться в університетській багатотиражці.

Підсумки конкурсу підбиватимуться 25 грудня 1972 року.

Матеріали на конкурс приносять чи надсилають до редакції газети «За наукові кадри», вулиця Щепкіна, 12, з пометкою «На конкурс».

СЛОВО ПРО СЛОВО

ПІОНЕР

19 травня 1972 року — день народження Всесоюзної піонерської організації ім. В. І. Леніна. І ось уже 50 років у мовах народів нашої країни досить активно вживається слово **піонер**. У цей ювілейний день піонерської організації нам і хочеться розповісти історію цього слова.

Слово **піонер** утворилось у французькій мові за допомогою суфікса **-ер** від слова **піон**, яке вживалось у значенні «піший». Отож, первісне значення слова **піонер** — «пішохід». Згодом слово **піонер** із загальноживаної лексики перейшло у військову французьку лексику, в якій воно набуло таких значень: 1) «піхотинець»; 2) «піхотинець-сапер», що робив земляні укріплення, мости, вирівнював дороги; 3) піхотинець-розвідник ворожих позицій».

У таких значеннях слово **піонер** було запозичене із французької мови, мабуть, в усі європейські мови. У таких значеннях воно, наприклад, було відоме у військовій лексикі російської та української мови вже в XVII ст. Та протягом XVIII—XIX ст. слово **піонер** у декотрих західно-європейських мовах набуло ще і деяких нових значень, уже не зв'язаних із військовою лексикою. Так, піонером стали називати переселенця з Європи в Північну Америку, а згодом — ініціатора, новатора в якійсь сфері людської діяльності. У значенні «ініціатор, новатор» слово **піонер** і тепер широко вживається в російській та українській літературних мовах.

Після Жовтня, з народженням Всесоюзної піонерської організації ім. В. І. Леніна, слово **піонер** і новоутворене **піонерка** стали вживатись у новому значенні — «член дитячої комуністичної організації, який має жити, вчитись і боротись, як заповідав великий Ленін, як вчить Комуністична партія». Однак у цьому новому значенні містяться і деякі колишні значення слова **піонер**. Адже **піонер, піонерка** — це юні ленінці, це ті, що мають будувати мости й вирівнювати дороги в майбутнє, обороняти їх, охороняти їх, це ті, що мають бути сміливими розвідниками й новаторами в боротьбі за комунізм.

А. МОСКАЛЕНКО,
доцент.

Зустріч молодих вчених

За рішенням ЦК ЛКСМУ і Президії Академії наук УРСР в усіх вузах республіки створені Ради молодих вчених, завдання і програма діяльності яких дуже широка, різнобарвна і цікава.

Постійна увага і турбота про роботу молодих вчених, створення найбільш сприятливих умов їх діяльності і творчого зростання, втілення найбільш цінних результатів досліджень в народне господарство, організація зустрічей з провідними вченими, представниками різних спеціальностей, проведення конференцій, публікація праць молодих дослідників — ось найбільш важливі аспекти діяльності Ради молодих вчених.

Рада молодих вчених створена і в нашому вузі. До складу Ради входять П. Варбанець, М. Скрипник, Т. Козіна, С. Норкін, Т. Тарасенко, А. Васильев, Б. Алтоїз, І. Каракаш, Т. Коротенко, Т. Ткаченко, Л. Карпов.

Відбулось декілька засідань Ради, на яких обговорювались плани роботи шефського, інформаційного, організаційного секторів, на

основі яких складений і затверджений загальний план роботи Ради молодих вчених.

У квітні за рішенням ЦК ЛКСМУ було проведено виїзне засідання Ради молодих вчених України в Одесі, яке стало важливою і знаменною подією.

Програма виїзного засідання була змістовною і різнобарвною. Члени Ради молодих вчених України — взяли участь в зустрічі з молодими вченими міста, організованій Одеським обкомом ЛКСМУ.

Перед молодими спеціалістами, викладачами вузів, співробітниками науково-дослідних інститутів виступили вчені університету — професори В. П. Тульчинська, Д. Г. Елькіна, В. П. Цесевич, провідні вчені — медики, фізики, математики, наші гості — провідні вчені республіки.

Про актуальні проблеми наукового знання, про найбільш цікаві дослідження, що проводять колективи різних кафедр і лабораторій, про важкий і цікавий шлях в науку, про перспективи розвит-

ку радянської науки в дев'ятому п'ятиріччї йшла мова на цій зустрічі.

В комітеті комсомолу університету відбулась зустріч членів республіканської Ради молодих вчених з молодими вченими університету.

На цьому засіданні виступив секретар ЦК ЛКСМУ т. Ревенко, ректор університету, професор О. В. Богатський, голова Ради молодих вчених Т. Ткаченко.

У виступах були підняті питання про роль молодих вчених в науково-дослідній роботі університету, про підготовку кадрів через аспірантуру, про виховання молодого покоління наукових працівників, про участь студентського наукового товариства в дослідженнях, які проводяться в університеті, про підготовку молодих вчених в студентських наукових гуртках.

В нашому університеті є позитивні результати в роботі молодих вчених, але ще багато завдань належить вирішувати. Необхідно особливу увагу при-

ділити роботі з аспірантами, яка потребує дійсної наукової організації.

Рада молодих вчених запланувала цикл лекцій про методику роботи над дисертацією, про роботу над архівними матеріалами, про порядок предствалення до захисту дисертації. Ці лекції, безумовно, необхідні, вони нададуть істотної допомоги в написанні й підготовці до захисту дисертацій.

Рада планує провести разом з кафедрою філософії дослідження серед молодих вчених, спрямоване на вивчення їх громадської активності, що дасть дуже корисну інформацію, на базі якої можна буде внести конкретні пропозиції в цій галузі діяльності кожного молодого спеціаліста.

Перед молодими вченими республіки стоять дуже відповідальні завдання, про вирішення яких і йшла мова на конференції молодих вчених. В їх вирішення молоді вчені Одеського університету повинні зробити значний внесок.

Т. КОЗИНА,
член Ради молодих вчених університету.

ВЧЕНІ — ВИРОБНИЦТВУ

Кафедра фізіології в 1971 році виконала чотири госпдоговори наукових тем. Роботи йшли в різних напрямках, але загалом вони були зв'язані з основною науковою тематикою кафедри.

Багато років проводиться робота на заводі хіміко-фармацевтичних препаратів та біогенних стимуляторів. На цьому заводі виготовляється натуральний шлунковий сік за способом академіка І. П. Павлова. Завдання нашого колективу полягає в тому, що необхідно було вишукати ряд засобів для підвищення продуктивності шлункового соку собаками-донорами. Ми виробили комплексні заходи, що призвели до бажаних результатів.

Були підібрані відповідні дози макрo- і мікроелементів, біогенних стимуляторів та ін., що дозволили підтримувати високу секрецію шлункового соку і високу переварюючу силу його. Зараз розроблюються методи, що дозволяють ще до оперативного втручання діагностувати придатність тієї

чи іншої собаки до повноцінного донорства шлункового соку. В цьому напрямку вже є позитивні дані. Всі згадані роботи дають економічний ефект відповідно 1:4.

Дослідницька робота проводилась також в колгоспі ім. Фрунзе Овдіївського району Одеської області. Тут вивчався вплив різних мікроелементів на привіс і розвиток молодняка великої рогатої худоби. Використовуючи різні мікроеlementи окремо і в комбінації, особливо в сполученні з іншими важливими з'єднаннями, наприклад, з чистими амінокислотами, нам вдалось досягти високих привісів у молодняка великої рогатої худоби в порівнянні з контрольними тваринами. Тут ефективність результатів висока, не менш 1:5.

З великим інтересом працює колектив кафедри з інститутом антибіотиків і ендокринних препаратів Академії медичних наук.

У Всесоюзному інституті антибіотиків цієї гормон стали одержувати з щитовидної залози інших

тварин. Щоб цей препарат можна було ввести в практику і вказати способи введення його в організм, знадобилися фізіологічні дослідження. Цю роботу ми взяли до виконання і вже одержали відповідно про ефективність його дії при пероральному введенні. Дослідження тривають і в цьому році.

Слід відзначити, що на кафедру надходять заявки від різних установ на проведення фізіологічних досліджень з госпдоговору. Та кафедра взмоєт буде, крім тем, що проводяться, взяти на себе не більше однієї-двох нових робіт.

На основі наукових досліджень по натуральному шлунковому соку автор цієї статті й старший науковий співробітник М. М. Стамбольський підготували монографію на тему «Секреторна діяльність шлунка (механізм утворення шлункового соку, спосіб його отримання і використання)». Ця монографія готується до друку, і має вийти в цьому році.

Р. ФАЙТЕЛЬБЕРГ,
завідуючий кафедрою фізіології людини і тварин.

ХРОНІКА

Партком університету на своєму засіданні 17 травня затвердив В. О. Фабіанську завідуючою відділом культури газети «За наукові кадри».

Партком, ректорат, профком університету, деканат, партбюро та профбюро філологічного факультету висловлюють глибоке співчуття доценту кафедри російської мови В. Ф. Шишову з приводу важкої втрати — смерті матері — Поліни Петрівни.

Партком, ректорат, профком університету висловлюють глибоке співчуття працівнику парткому Л. П. Руцак з приводу важкої втрати — смерті батька — Петра Никаноровича КОНОВАЛОВА.